

En afrikansk drømmereise

TEKST OG FOTO: CLAUDIUS DISETH

DITT EGET ØRKENRALLY: MC-Bladet har kjørt motorsykkel i Namibia. Vi har sett løver og elefanter, vi har kjørt på veier som ikke er veier, vi har spist oss mette og drukket oss utørste. Og vi har besøkt verdens nest største canyon - Fish River Canyon - på jakt etter den gode motorsykkelopplevelsen. En svenske - åtte nordmenn- 5.500 solsvilde kilometer, bli med på en afrikansk drømmereise.

Det starter i Cape Town, Sør-Afrika. Og ender i Cape Town 17 dager senere. På den tiden har vi rukket å kaste en journalist i et namibisk svømmebasseng, foretatt en perfekt burnout inne i en bar, bygd flåte for å frakte en 1200 BMW over en oversvømmet elv som ikke skulle være der den var. Kjørt i hjel en klapperslange. Og tilbakelagt 5.500 kilometer. I opptil 42 graders varme. For det meste på grus.

Slum og luksus

Før vi kjørte ut av vakre Cape Town, fikk vi en omvisning i «township'en» Khayelitsha. Eller «Vårt nye hjem» på Xhosa-språket. Etablert i 1985 på en gammel søppelfylling en halvtimes kjøring utenfor vakre Cape Town. I dag er området Sør-Afrikas tredje største township – bare Soweto (South West Township) og Sharpeville utenfor Johannesburg er større. Her, i papp- og blikkskur langs motorveien, bor det anslagsvis 1,5 millioner mennesker – men ingen er helt sikre på det nøyaktige antallet.

Galgenhumor

Det er søndag i Khayelitsha. De støvete gatene kryr av folk. Lukten av grillet kjøtt, varm frukt, svette mennesker, krydder, kloakk og fattigdom er intens. På et gatehjørne har en dansegruppe fått liv i stereoanlegget. Tilskuerne jubler, klapper og danser med. De eldre er helligdagskledd, ungdommen som unge flest. Fargerike.

Baren – lokalt kjent som en shebeen – på den andre siden av gaten, kryr av folk. Lydnivået er livsbejaende. Fjernsynsapparatet – sentralt plassert på den ene kortveggen – drønner ut pop fra en musikkanal. Biljardbordet har blitt sitteplasser. Det ligger en solid dose galgenhumor i barens navn: «The Waterfront Tavern». Oppkalt etter Cape Towns hippe havneområde. Der vi i går kveld spiste luksuriøs velkomstmiddag.

Litt klokere, og med et litt større perspektiv, forlater vi Khayelitsha. Motorsykler skal hentes, grusveier skal utforskes.

Nordøst

Ny dag. Syklene hentes hos Absolut Tours & Safaris. GS 650, GS 800 og GS 1200. Både førstnevnte og sistnevnte viser seg å bli hardt arbeid underveis.

Før vi setter kursen nordøstover, er Kapp-punktet et naturlig stoppested. Ofte feilaktig referert til som Afrikas sydlige punkt, men den tittelen tilhører Cape 'd Aguilas. Kapp-punktet er derimot som oftest det første europeiske sjøfarere ser av det afrikanske kontinentet.

Deretter går turen til Sør-Afrikas vinhovedstad Stellenbosch, en vakker by med

SISTE TRE ÅR: Statuen av Nelson Mandela står utenfor Victor Verster-fengselet i Dwars River Valley. Her tilbragte Mandela sine siste tre år i fangenskap. Han ble løslatt fra dette fengselet 11. februar 1990 etter totalt 27 år bak lås og slå.

SVING PÅ SVING: Vi er på vei til sand og grus i Namibia. Men først må vi over noen fjellpass i Sør-Afrika. Her er vi på vei over Prins Alfred Pass.

SVETT OG SVENSK: Svenske Mattias har stabbet seg opp på toppen av en av Namibias sanddyner. De kan bli over 300 meter høye, og kan være litt av en utfordring i motorsykelstøvler. Disse sanddynene ligger i nasjonalparken Sossusvlei, og ikke engang Pål Anders Ullevålseter ville fått lov til å kjøre her.

THE MOTHER CITY: Turen til Namibia starter i Cape Town. Sør-Afrika er verdens eneste land med tre hovedsteder; Cape Town har parlamentet og den lovgivende makt. I Pretoria sitter regjeringen og den utøvende makt. Og i Bloemfontein ligger høyesterett - altså den dømmende makt. I tillegg har landet ytterligere en høyesterett som kun tar seg av grunnlovsspørsmål. Den ligger i Johannesburg.

LYTT TIL STILLHETEN: Turene til Namibia kjøres utelukkende med små grupper (maks 12 sykler), og både med lokal guide (lovpålagt) og norsk lokalkjent guide. Her får du tid til å lytte til stillheten, kjøre i ditt eget tempo, ta bilder, drikke vann...være motorsyklist på egne premisser.

TETT PÅ: Namibia er like stort i flateinnhold som Spania og Frankrike til sammen. Men det bor bare 1,95 millioner mennesker her. Da blir det folksomt i det lokale veikrysset når det dukker opp en gjeng norske motorsyklister.

et av Afrikas største universiteter. I tillegg til all den gode vinen...

Sivilisasjon? Hvor

Deretter forlater vi mer eller mindre sivilisasjonen, kjører nordøstover på svingete veier mot Clanwilliam, en av landets eldste byer. Grunnlagt i 1732 av de første nederlandske bønderne som kom til «det nye kontinentet».

Og jammen må de ha vært arbeidsomme. I dette tørre landskapet gravde de kanaler, lagde vanningsystemer og skapte basis for en utstrakt vin- og teproduksjon. Nåvel. Vi må videre.

Namibisk guide

Med på turen, foruten svenske Mattias og åtte nordmenn, er en namibisk sørafrikaner (Jochen Beckert) og en norsk guide. Og Chris, sjåfør av følgebil, altmuligmann, mekaniker, og, viste det seg; kokk.

Både Jochen og Chris var svært kunnskapsrike, og ble en naturlig del av reisefølget, forteller Mattias.

I Sør-Afrika er det faktisk påbudt å ha med seg lokal guide på slike organiserte turer. Reiser du på organisert motorsykkeltur i landet, uten lokal guide, kan det lokale turistpolitiet med loven i hånd stoppe hele turen, og sende reisefølget hjem til kalde nord.

ABS vekk, bakbrems inn

«Da misjonærene kom til Afrika, hadde de med seg Bibelen. Vi hadde jorden. De sa: «La oss be», og vi lukket øynene. Da vi åpnet dem, var det vi som hadde Bibelen og de som hadde jorden.»

Sitatet er selvfølgelig ikke mitt. Det tilhørte egentlig den kanadiske indianerhøvdingen Dan George, men ble lettere omskrevet, og gjort kjent av apartheidmotstanderen Desmond Tutu. I dag Sør-Afrikas mest kjente erkebiskop.

Det har muligens rablet for meg, men sitatet dukker til stadighet opp, der jeg er på vei ut fra Clanwilliam. Andre gir. 5.500 omdreininger. ABS vekk. Bakbrems inn, og breisladd ut av svingene. Endeløse landområder. Bare horisonten setter grenser. Og gjerdene som markerer at dette er én manns eiet land. En hvit manns land.

Kontrastfylt land

Sør-Afrika er kanskje Afrikas vakreste, mest kontrastfylte, varierte land. Men selv som motorsykkelturist med fokus på kjøreopplevelsen er det umulig å glemme landets historie. Kolonistyre. Apartheid. Pieter Willem Botha. Nasjonalistpartiet. Frederik Willem de Klerk. Forhandlinger. ANC. Nelson Mandela. 27 år i fengsel. Frie valg i 1994.

Nasjonalistpartiet – som innførte apartheid i 1948 – ble forøvrig oppløst først i 2005.

Det er jævlig varmt!

Vi har kjørt fra Clanwilliam, overnattet i Springbook, og svetter på grensen mellom Sør-Afrika og Namibia i nærheten av Orange River. Det er 42 veldig varme, veldig tørre grader celsius. Og både sørafrikansk og namibisk grensepasseringsbyråkrati viser seg å være, i beste fall, grundig. Men vi har alle papirer i orden, det tar bare en drøy times tid å få alle over, og i det fjerne lokker hotellet langs Orange River. Med kald øl og svømmebasseng. Overopphetede, skandinaviske motorsyklister Mekka.

En løve?

– Til å være en mandag i desember, er jaggu ikke dette verst, sier Mattias Jansson fra Ludvika.

Vi sitter ved bredden av Orange River med en kald namibisk øl i hånden. Åtte nordmenn og en svenske på tur under ledelse av en namibier som har gjort sørafrikaner av seg, og som kjenner de beste veiene som sin egen bukselomme.

«Vi» har gjort det noen snøfter over, andre drømmer om: Vi har kjøpt en ferdig motorsykkeltur. Dratt kredittkortet, fått flybillett, busstransport til hotell, leiesykkkel, følgebil til bagasjen, guide og hoteller underveis.

– Dette opplegget er helt topp. Alt jeg trenger tenke på, er selve motorsykkelkjøringen. Og å fordøye alle inntrykkene, sier Mattias.

Gresshoppene surrer i sivet. Elven klukker på vei ned til det Indiske hav. Var det et løvebrøl vi nettopp hørte i det fjerne? Nope. En frosk.

Et godt hode?

«Et godt hode og et godt hjerte er alltid en formidabel kombinasjon», sa Nelson Mandela. Tretti varmegrader, svingete grusvei og gode offroad-dekk er ikke så verst, det heller.

Vi har passert byen Maltahöhe. Inne i mitt hode dundrer de fantastiske tonene fra vokalgruppen Ladysmith Black Mambazo og Sør-Afrikas nasjonalsang «Nkosi Sikelel' iAfrika (Gud velsigne Afrika). Den altfor tunge tyske tolvhundrekubikken maler som en stappmett leopard etter et antilopemåltid. Jeg er ikke religiøs, men har en «nær-himmelen-opplevelse» ombord på den tunge, bayerske boxeren: På en uventet slette med en like uventet kul har jeg for første gang på en så tung sykkel opplevd at begge hjulene forlot jorden. Samtidig. Jeg brøler som en løve.

Burnout by Mattias

Maltahöhe, ja. Et veikryss med et spritutsalg, to bensinstasjoner (ja, vi klarer å kjøre oss

FARGERIKT: Namibia er et eldorado for fotointeresserte. Fargene, lyset og kontrastene er godt til å inspirere selv den mest blaserte fotograf. For motorsyklister med sans for eventyr er dette et eldorado.

BRAAI: På språket afrikaans heter det braai når noe skal grilles. Og det skal det helst. Her er vår lokale, namibiske guide Jochen i full sving med å diske opp de møreste biffer for utsultede norske motorsyklister.

DIAMANTKYSTEN: Namibia har også en kystlinje. Her er artikkelforfatteren i fint driv langs stranden utenfor byen Lüderitz, mest kjent for hvalfangst og store diamantfunn. Rundt Lüderitz finnes rester av flere gamle, norske hvalstasjoner og kokerier.

HVOR MANGE... motorsyklister trengs for å bytte et BMW-batteri? Vi har med både følgebil, reservedeler og reservesykkel på turen til Namibia. Her hadde batteriet på vår BMW 800GS ristet i filler. For artikkelforfatteren innebar det seks timers (ensom) venting på følgebil og ny strøm.

vill der) og et hotell med en bar. Vi kom dit en varm ettermiddag. Skinnbuksepilsen (den som altså inntas FØR man har dusjet og skiftet) formerte seg, middagen var lang og ledsaget av vin. Jochen spanderte lokal schnaps, Mattias arrangerte drikkekonkurranser og brøt håndbak med alle i lokalet (han vant). Og det gikk som det måtte gå: Jochens HP2 og en uskyldig GS 650 ble hentet inn i lokalet. Bareieren var smile blid. Også da røyken lå blå og tykk i hele lokalet. De snakker visstnok fortsatt om den kvelden. Der i Maltahöhe, Namibia.

Ørken, hav og diamanter

Vi kjører gjennom namibisk ørken, besøker de fantastiske sanddynene som kan bli mer enn 300 meter høye i Sossusvlei og Sesriem,

besøker en tidligere diamantby utenfor Lüderitz, går bensintomme på en 100 kilometer lang slette, finner ut at 650'ene gjør 172 kilometer i timen i slak nedoverbakke, drar på safari i Kalahari, og feirer Jochens bursdag midt ute på den afrikanske savannen. Med kald øl, kald hvitvin og champagne under en fargesprakende solnedgang.

Men før det, har vi – eksotiske som vi er – hatt besøk i Desert Camp utenfor Sesriem, av en namibisk, kvinnelig journalist. Selvfølgelig måtte Mattias kaste damen i svømmebassenget. Fullt påkledd. Selvfølgelig.

Trofast videre

Den store BMW'en romler trofast videre. Sydover igjen. Keetmanshoop, Kalahari, Upington, Augrabies, Calvinia, Cape Town.

Elleve motorsykler på eventyrreise.

På vei gjennom vindistriktet Stellenbosch havner vi i kø. Hastigheten går ned, og tankene flyr sin egen vei. Sør-Afrika har elleve offisielle språk, tre hovedsteder og en fargerik blanding av folkeslag. Det nasjonale mottoet er «!ke e: |xarra |ke». Best oversatt med «Ulike folk forent». Akkurat som en gruppe skandinaviske motorsyklister på tur.

VERDT Å VITE

En rekke lokale, internasjonale og norske selskaper arrangerer turer med motorsykel i Sør-Afrika. Vi reiste med MC-Reiser.com AS (www.mc-reiser.com). Før du velger reiseoperatør bør du forsikre deg om at vedkommende er medlem av Reisegarantifondet. Det gir trygghet om noe skulle skje underveis.

Vær også klar over at dersom du er på guidet tur, stiller de sørafrikanske myndighetene strenge krav til guiden. Vedkommende må gjennom en omfattende utdanning, og inneha gyldig lisens som turguide. Turer uten offisiell guide kan med loven i hånd avbrytes. En guidet tur er pr. definisjon en tur hvor deltakerne har betalt penger til en turlleder.

Sørafrikanerne tar seg gjerne en kald øl eller to til lunsj, før de kjører videre. Men promillelovene er nesten like strenge som her hjemme. Av hensyn både til deg selv og resten av gruppen du kjører sammen med, bør du vente med «skinnbuksepilsen» til dere er framme.

Det er venstrekjøring i Sør-Afrika. Bruk følgende regel: Hold til venstre. Se til høyre. Artikkelen er skrevet av Claus Diseth. Han er også eier og turguide for selskapet som arrangerte turen.